

BIJ DEN AANVANG DES JAARS.

Kan hier nooit het heil ons deel zijn,
 Wonende eens in E-dens gaard, Ook waar moeite en
 zor-gen veel zijn, Blijft het le-ven le-vens waard.
 Chris-tus' lief-de leert te werken Op des Vaders
 ei-gen grond, 't Goede zaai-jen, 't zwakke ster-ken,
 Weldden tot den jongsten stond, Weldden tot den
 jongsten stond.

Mogen ons geen vleuglen dragen
 Boven mist en schaduw uit,
 Goed ook is 't, waar zondaars klagen
 En de dood ons 't graf ontsluit.
 Christus' voetstap staat beneden
 Blijvend hier in 't stof geprent,
 En bij 't drukken van zijn schreden
 Wordt zijn hart en heil gekend.

Blijft de toekomst ons verborgen,
 De oogst voor 't vragend oog bedekt,
 Ook bij 't dreigend wigt van zorgen
 Is er meer, dat hope wekt.
 Liefde en vredes bloemen bloeien
 't Rijkst en geurigt aan ons kruis,
 En de worsteling doet ons groeien
 In de kracht van 't vaderhuis.

Op dan, onvermoed en wakker,
 Onze dag ook haast voorbij,
 Dat ons deel van 's Heeren akker
 's Meesters kroon en blijdschap zij.
 Eerlang komt de Heer als koning;
 Zegge, aan zijn mond ons aan:
 "Kind, 't is 's Vaders woning,
 Wat gij deedt, was wel gedaan."

C. S. A. v. S.

VOOR DEN ONDERWIJZER.

FEBRUARIJ. — TWEEDE WEEK.

Gelijkenis der tien ponden.
 Luk. 19: 11—28.

Vs. 11. Waar en waarom heeft de Heer deze gelijkenis uitgesproken? Wellicht in het huis van Zachaeüs, zeker te Jericho. De aanleiding tot de gelijkenis wordt in vers 11 genoemd. Velen meenden, en ook de discipelen waren hier niet vrij van, dat het koninkrijk Gods terstond met uiterlijke heerlijkheid in de wereld zou optreden. Men droomde van een groot nardsch Messiasrijk. Daarom was het kruis eene bittere ergernis. Men begreep niet, en tot dit begripen komt het ook nu nog niet gemakkelijk, dat geestelijke wedergeboorte aan het uiterlijk openbaar worden van het

koninkrijk Gods moet voorafgaan. Zoo maar in eens een groot rijk, zoo als de profetie het voorschilde, dat trok velen aan; zoo maar in eens in den hemel, daar droomt men nog van; maar het kruis en de wedergeboorte moeten voorafgaan. Was het anders wij zouden van geen heilig koninkrijk Gods kunnen spreken.

Vs. 12. Dat de Heer in dit vers en in het vervolg der gelijkenis zijn eigen beeld beschrijft, is duidelijk. Hij is de "welgeboren man." Vele trekken in deze gelijkenis zijn ontleend aan de geschiedenis uit Jezus' tijd. Vorsten reisden naar Rome, om uit de hand des keizers het hun toegedachte koninkrijk te ontvangen. Zoo zou de Heer ook weggan, en wel tot den Vader, die Hem tot Koning heeft gezalfd en uit wiens hand Hij het koninkrijk als een heilig loon op zijn volbrachten arbeid zou ontvangen. In een heerlijk licht treedt hier de hemelvaart des Heeren.

Vs. 13. De roeping der dienstknechten. Zij moeten niet stilzitten; iedereen heeft eene taak. Aan ieder geeft de aanstaande koning eene klein som geds, om hunne trouw te beproeven. Een pond of mine was het zestigste deel van een talent, en bedroeg honderd drachmen. De waarde van eene attische drachme verschilde van 42 tot 38 centen. Treffend wordt hier gepredikt, dat de Christenen den tijd tot Jezus wederkomst niet in traagheid mogen doorbrengen. Zij moeten arbeiden met alles wat de Heer hun geeft, met iedere gave voor het koninkrijk Gods. Een Christen, hoe gering ook, behoeft nooit te vragen: moet ik ook wat doen? Uit hetgeen hij bezit weet hij het, en daar is geen Christen, die niets heeft ontvangen. De Heer beproeft met hetgeen Hij geeft de trouw der zijnen.

Vs. 14. Soms tijds gebeurde het dat, wanneer iemand naar den keizer van Rome reisde, om daar zijn koninkrijk te ontvangen, een gezantschap hem achterna kwam, om hem bij den keizer tegen te werken. De Heer bedient zich hiervan om den tegenstand te schilderen, dien zijn koninkschap bij de wereld vindt. Velen willen Hem niet als Koning erkennen en spreken dit op verschillende wijzen uit. De bron van dien tegenstand — de zonde.

Vs. 15—27. Het gerigt. De wederkomst des Heeren een gerigt. Dan wordt alles openbaar en vertoont het zich in zijn waar karakter. De heerschappij van den schijn is dan uit.

Vs. 15—19. De vrome dienstknecht des Heeren is het gerigt. Zij hebben een regtvaardigen koning, die niets voorbijziet. Wie heeft gearbeid met hetgeen de Heer hem heeft toevertrouwd, ontgaat zijn loon niet. Ook deze belooning geschiedt niet uit verdienste maar uit genade. Weinig is toevertrouwd, veel zeer veel ontvangt men. Men deelt in de heerlijkheid van den Koning en krijgt deel aan zijne heerschappij. De wereld liet dikwijls niet op den arbeid der Christenen, en haar komt die arbeid onbetekenend en dwaas voor, evenwel zal het openbaar worden, dat hij goede reute afwerpt. Wat in den Heer gedaan wordt, is nooit ijdel. Niemand zegge: ik heb maar weinig ontvangen, want bij Jezus wederkomst zal het blijken hoe dit weinige, in de dienst van Gods koninkrijk besteed, tot veel leidt.

Vs. 20—26. De schijn-Christen in het gerigt. Zijne schuld. Hij heeft het hem toevertrouwd pond begraven. Daaruit blijkt dat hij de regte dienstknecht niet is. Wie Jezus waarlijk liefheeft, gevoelt zijne roeping tegenover Hem en de liefde dringt om haar te volbrengen. Bij het vele dat men uit genade van den Heer heeft ontvangen, is het eene behoefte iets voor dien Heer te doen. Wie leeft door Jezus, wil werken voor Jezus.

De verdediging. De booze dienstknecht redeneert druk; zijne godsdienst bestaat in praten. Hij had berekend, dat zoo hij verloor, met het hem zout te huis brengen, en daarom voad hij het zeer wijs niets te doen. De zelfzucht voert den hoogsten toon. Voor den koning gebragt tracht hij dit te verbergen. Maar de Heer kent het hart en zijne ijdele overleggingen. De dienaar noemt hem een harden heer, omdat hij hem niet kent. De heer zal hem geen onrecht doen, maar hem uit zijne eigene woorden oordeelen.

Het oordeel en de straf. In het gerigt des Heeren maakt iedereen zijn eigen vonnis op. Wat verborgen was, wordt dan ontdekt. Wie den Heer niet kiest en dient, verliest wat hij heeft. Eerst door den Heer te dienen, komt men tot het waarachtige bezit. Een iegelijk, die waarlijk door Jezus te dienen, heeft, bezit wat hem is toevertrouwd, wordt altijd rijker; maar wie niet heeft, omdat hij door Jezus te verwerpen niet tot het waarachtige bezitten is gekomen, van dien zal worden weggenomen ook wat hij heeft, wat hij scheen te bezitten, en waarachtig door Jezus te dienen had kunnen bezitten.

Vs. 27. Het eindgerigt. Straffeloos laat de Koning zich niet verwerpen. Die de zonde dient, staat tegen Jezus op. Eenmaal komt de groote dag, waarop wij allen geoordeeld worden. De dag der genade gaat dien van het oordeel vooraf. De gelijkenis breekt plotseling af, om tot nadenken op te wekken. Wel mag zij bij oud en jong die vrucht hebben.

VREES EEN EN ANDERS GEEN.

In een slecht gemeubeld dakkamertje, boven een tot bewaring van brandhout bestemd achterhuis, lag een tienjarig jongetje op de knien. Vóór hem lag een opengeslagen bijbel, waarin hij juist huiltend scheen gelezen te hebben. Thans las hij niet meer. Hij had de handen gevouwen tegen het voorhoofd aangelegd en scheen te willen bidden. Maar over dat lieve kindergelant lag een donker waas verspreid, alsof hij nog geen vrede had gevonden. Nu en dan druppelde er een traan uit de gesloten oogleden, en liep langzaam van de wangen af. Het kind had eene gewetenszaak op het hart, waarover hij trachtte tot een besluit te komen.

Daar ging de deur open, en een klein, bleek en teergebouwd meisje, wier houding angstige bezorgdheid verried, knielde nevens het jongetje neder en sloeg haren arm om zijn hals. In deze houding bleven zij een tijd lang; daarna stonden zij op, en zettenden zich, de armen in elkander geslagen, op eene kist neder die in de kamer stond. Eindelijk sprak dit meisje tot haren broeder:

"Hendrik! zijt gij al tot een besluit gekomen?"

"Neen, Marie! nog niet!" was het antwoord. "Ik kan zulk een tekst niet vinden, als ik zoek. Ik wenschte dat ik iemand had die mij hielp. Och! als moeder nog maar leefde; die zeide mij altijd wat regt en goed is."

"Maar, Hendrik! zij weet wel, dat als moeder hier was, zij u niet ligt zou zeggen vader ongehoorzaam te zijn."

"Ik weet het, Marie! Maar moeder had zulk eene goede manier om vader te behandelen; zij kon hem tot bijna alles overhalen. Mij dunkt, sinds zij dood is, kan men vader niets meer naar den zin doen. Zie, Marie! hier is het gebod: 'Eert uwen vader en uwe moeder!' Dat wil toch wel zeggen: gij zult hun in alles gehoorzaam wezen, niet waar?"

"Ja, uitgenomen, wanneer hunne geboden met de geboden van God in strijd zijn."

"Dat is het juist, Marie! wat mij onrustig maakt. En zie, hier staat uitdrukkelijk: 'men moet God meer gehoorzaam zijn dan den menschen.' Nu ben ik zeker, dat als God iets beveelt en menschen het tegendeel er van, wij God moeten gehoorzamen en niet den menschen. Maar waarover ik in twijfel ben, dat is, of het zóó zeer mijn pligt is naar de Zondagschool te gaan, dat ik mijn vader deswegen ongehoorzaam mag wezen. Had hij mij verboden te bidden of in den bijbel te lezen, ja, dan wist ik wel wat mij te doen stond, dan kon ik volstrekt niet in twijfel staan. Maar nu?"

"Heeft vader u werkelijk gezegd, dat gij nooit weer naar de Zondagschool moogt gaan?"

"Juist niet met uitdrukkelijke woorden, maar hij bedoelde dat toch. Hij zeide, dat als ik ooit weer des zondags te negen uur er niet was als hij mij noodig had, dan zou hij mij slaan dat ik niet meer staan kan."

"Waarom is vader er toch wel zoo op tegen dat gij naar de Zondagschool gaat?"

"Dat weet ik heel goed, Marie! maar ik heb er nooit over mogen spreken. Vader mag onzen meester niet lijdén, omdat die hem eens over zijne verkeerdheden heeft onderhouden en hem daarover bestraft heeft. Nu weet ik, ik mag doen wat ik wil om alles vooraf in orde te brengen, vader zal toch wel iets vinden om mij te kunnen roepen, als ik heen ben; en dan moet ik er voor boeten."

"Ach, Hendrik! wat wilt gij doen? Vader zal u zoo vreeselijk slaan," zeide Marie en begon te schreien.

"Ik weet het wel, Marie! maar God zal mij helpen goed te doen, wat er ook van komen mag. Weet gij niet wat al zwaar lijden verscheidene menschen reeds om Christus' wille standvastig geleden hebben, wijl God hun er de kracht toe schonk, en ik zou voor een pak slagen vreezen? Maar ga even heen, lieve Marietje, en laat mij nog een weinig alleen; ik zal u roepen, als ik tot een besluit gekomen ben."

Marie kuste haren broeder hartelijk en ging. Hendrik was weder alleen met zijnen bijbel en met zijnen God. Om-trent een uur daarna hoorde Marie die in de keuken zat, zich zachtjes bij haren naam roepen. Zij liep snel naar haars broeders kamer en vond hem geheel tevreden en vergenoegd er uitzien, terwijl hij sprak:

"Marie! nu ben ik vast besloten, wat ik doen wil; en ik geloof dat ik er goed aan doe. Ik wil morgen heel vroeg opstaan en in orde brengen wat ik zondags te doen heb. Ik ga nu al dadelijk beginnen om vaders laarzen te poetsen en ze voor zijne deur zetten, en alles doen wat ik nog heden avond doen kan, opdat morgen alles gereed zij; en morgen te negen uur ga ik naar de Zondagschool, en verlaat mij dan op God, wat er ook van komen moge."

Marie verbleekte.

(Wordt vervolgd.)

TWEË ROOSTERS VOOR DE ZONDAGSCHOOL

UIT THE SUNDAY-SCHOOL WORKMAN. NEW-YORK, 1871.

I.

De Woorden des Heeren.

1	Jan. 1	De nieuwe geboorte.....	Joh. 3: 1-11.
2	" 8	Verlossing in Christus.....	" 3: 12-21.
3	" 15	Woord bij de Jakobsbron.....	" 4: 1-15.
4	" 22	De ware aanbidding.....	" 4: 16-30.
5	" 29	De profet in zijne stad.....	Luk. 4: 16-30.
6	Febr. 5	Jezus zaligsprekingen.....	Matth. 5: 1-12.
7	" 12	Het zout, het licht en de wet.....	" 5: 13-20.
8	" 19	Toornig zijn en eedsweren.....	" 5: 21-26 en 33-37.
9	" 26	De wrank.....	" 5: 38-48.
10	Maart 5	Geven en bidden.....	" 6: 1-15.
11	" 12	Wat de leliën des velds zeggen.....	" 6: 19-34.
12	" 19	De gulden regel.....	" 7: 1-12.
13	" 26	De enge poort.....	" 7: 13-23.
14	April 2	De twee bouwers.....	" 7: 24-29.
15	" 9	Boodschap aan Johannes.....	Luk. 7: 18-30.
16	" 16	Komt tot Mij.....	Matth. 11: 20-30.
17	" 23	De twee schuldenaars.....	Luk. 7: 36-50.
18	" 30	De zaaijer.....	Mark. 4: 1-20.
19	Mei 7	Onkruid in de tarwe.....	Matth. 13: 24-30.
20	" 14	Wasdom des koninkrijks.....	Mark. 4: 26-32.
21	" 21	Zelfverloochening.....	" 8: 31-38.
22	" 28	Wie zal de grootste zijn.....	" 9: 33-42.
23	Junij 4	De hardvochtige dienstknecht.....	Matth. 18: 21-35.
24	" 11	Op den weg naar Jeruzalem.....	Luk. 9: 51-62.
25	" 18	Namen geschreven in den hemel.....	" 10: 17-24.
26	" 25	De barmhartige Samaritaan.....	" 10: 25-37.
27	Julij 2	Maria's keuze.....	" 10: 38-42.
28	" 9	De vriend te middernacht.....	" 11: 5-13.
29	" 16	De dwaze rijke.....	" 12: 13-23.
30	" 23	Wachtende op den Heer.....	" 12: 35-48.
31	" 30	De onvruchtbare vijgeboom.....	" 13: 1-9.
32	Aug. 6	De goede herder.....	Joh. 10: 1-18.
33	" 13	Christus' tafelrede.....	Luk. 14: 7-14.
34	" 20	Het verloren schaap.....	" 15: 1-10.
35	" 27	De verloren zoon.....	" 15: 11-32.
36	Sept. 3	De onrechtvaardige rentmeester.....	" 16: 1-12.
37	" 10	De rijke man en Lazarus.....	" 16: 19-31.
38	" 17	Het aanbouden der weduwe.....	" 18: 1-8.
39	" 24	De farizeër en de tollenaar.....	" 18: 9-14.
40	Oct. 1	Kinderen gezegend.....	Mark. 10: 13-16.
41	" 8	De rijke jongeling.....	" 10: 17-31.
42	" 15	De arbeiders in den wijngaard.....	Matth. 20: 1-16.
43	" 22	De twee zonen.....	" 21: 23-32.
44	" 29	De booze landlieden.....	" 21: 33-44.
45	Nov. 5	De brulof.....	" 22: 1-14.
46	" 12	Het groot gebod.....	Mark. 12: 28-34.
47	" 19	De tien maagden.....	Matth. 25: 1-13.
48	" 26	De talenten.....	" 25: 14-30.
49	Dec. 3	Het wereld-oordeel.....	" 25: 31-46.
50	" 10	De weg, de waarheid en het leven.....	Joh. 14: 1-14.
51	" 17	De Trooster.....	" 14: 15-27.
52	" 24	De wijstok en de ranken.....	" 15: 1-10.
53	" 31	Jezus' laatste gebod.....	" 17: 11-26.

II.

Twaalf lessen over woorden des Heeren.

1	Jan. 1	Over onze Godsvereering.....	Joh. 4: 19-26.
2	" 8	Des menschen zonde.....	Mark. 12: 1-8.
3	" 15	Verlossing.....	Joh. 3: 14-19.
4	" 22	Rijkdommen.....	Luk. 12: 13-21.
5	" 29	Het ééne talent.....	Matth. 25: 24-30.
6	Febr. 5	De Heilige Geest.....	Joh. 16: 7-14.
7	" 12	Haat.....	Matth. 5: 21-24.
8	" 19	Het gebruik der tong.....	" 5: 33-37.
9	" 26	Het gebed.....	" 6: 9-15.
10	Maart 5	Het karakter.....	Luk. 6: 43-49.
11	" 12	Het niet bekende uur.....	Matth. 24: 34-42.
12	" 19	De hemel.....	Joh. 14: 1-6.
	" 26	Driemaandelijksche herhaling.....	

Twaalf lessen over Jozef.

1	April 2	De jeugdige droomer.....	Gen. 37: 2-8.
2	" 9	De schaduw des doods.....	" 37: 23-28.
3	" 16	Niet alleen.....	" 39: 1, 20-35.
4	" 23	De uitlegger.....	" 41: 9-16.
5	" 30	Nabij den troon.....	" 41: 37-45.
6	Mei 7	Bittere herinneringen.....	" 42: 13-24.
7	" 14	Juda's tusschenkomst.....	" 44: 27-34.
8	" 21	De herkenning.....	" 45: 1-14.
9	" 28	Goede tijding.....	" 45: 25-28; 46: 1-4.
10	Junij 4	Heerlijke wederontmoeting.....	" 46: 28-34.
11	" 11	Een grijsaard en een koning.....	" 47: 5-10.
12	" 18	Een edelmoedig broeder.....	" 50: 15-21.
	" 25	Driemaandelijksche herhaling.....	

Twaalf lessen over Paulus.

1	Julij 2	De jeugdige vervolger.....	Hand. 7: 57-60; 8: 1-4.
2	" 9	De groote omkeer.....	" 9: 11-22.
3	" 16	Vroegtijdige zegepraal.....	" 13: 4-13.
4	" 23	Het evangelie verworpen.....	" 13: 44-52.
5	" 30	Heidenach eerbetoen.....	" 14: 11-20.
6	Aug. 6	Het juk verboden.....	" 15: 22-31.
7	" 13	Het werk in Macedonië.....	" 16: 9-18.
8	" 20	De prediking te middernacht.....	" 16: 19-31.
9	" 27	De edele Bereërs.....	" 17: 5-12.
10	Sept. 3	De onbekende God.....	" 17: 22-31.
11	" 10	Het werk te Korinthe.....	" 18: 1-11.
12	" 17	Oproer te Efeze.....	" 19: 23-32.
	" 24	Driemaandelijksche herhaling.....	

Twaalf lessen over Salomo en zijne wijsheid.

1	Oct. 1	De jonge koning.....	2 Kron. 29: 16-28.
2	" 8	De wijze keus.....	" 1: 7-12.
3	" 15	De wijding des tempels.....	" 5: 6, 7.
4	" 22	De heerlijkheid van Salomo's koninkrijk.....	1 Kon. 10: 21-27.
5	" 29	De vorsten uit verre landen.....	2 Kron. 9: 1-8.
6	Nov. 5	Salomo's overtreding.....	1 Kon. 11: 6-13.
7	" 12	Waarde der wijsheid.....	Spr. 3: 11-18.
8	" 19	De twee paden.....	" 4: 10-19.
9	" 26	Werkzaamheid.....	" 6: 6-11; 26: 13-16.
10	Dec. 3	Onmatigheid.....	" 22: 29-35.
11	" 10	Verwaarloosde gelegenheden.....	" 1: 24-38.
12	" 17	Het einde van alles.....	Pred. 12: 1-7.
	" 24	Driemaandelijksche herhaling.....	

VREES EEN EN ANDERS GEEN.

(Vervolg van blz. 12.)

"Lieve Marie!" zeide Hendrik, "o ik heb alles rijpelijk overwogen; ik kan niet anders. Ik heb u vroeger iets nog nooit verteld, wijl het had kunnen schijnen alsof ik mij zelf wilde roemen. Mijn meester heeft dikwijls gezegd, hij geloofde dat ik een goeden invloed op de school uitoefen, wijl ik ook andere kinderen overhaal, er heen te gaan; omdat ik zelf zoo geregeld en precies op den tijd kom, zoo volgen anderen mijn goed voorbeeld en doen het ook. Kom ik nu niet meer in de school, dan geef ik een slecht voorbeeld; want ik zou toch bij geene mogelijkheid den meester kunnen zeggen, dat ik niet kom omdat vader het mij verboden had; dit kan ik niet over mijn hart krijgen. Bovendien geloof ik dat het verkeerd is van vader, dat hij het mij verbiedt; en hier in mijn geweten is iets, dat mij zegt dat mijn genomen besluit goed is.

Den volgenden morgen was Hendrik reeds lang vóór het aanbreeken van den dag op en zondte voor het voeder van het vee, en wat hij anders te doen had. Dan, nadat hij alles verricht had wat hij maar eenigzins bedenken kon, kleepte hij zich aan en ging te negen uur, met den bijbel onder

den arm naar de school. Zijn vader die des zondagsmorgens altijd lang sliep, was nog niet beneden.

Hoe weinig vermoedden de kinderen, die naast Hendrik in de zondagschool zaten, van den zwaren strijd, dien hij doormaakte.

Toen Hendrik na het einde van de zondagschool naar huis terugkeerde, wachtte zijn vader hem reeds aan de deur op. Een blik op zijn toornig gelaat en een tweede op zijne weenende zuster zeiden Hendrik wat hem te wachten stond.

"Hendrik! ge hebt mij niet gehoorzaamd. Ga naar uw kamer."

Hendrik ging, nadat hij te voren nog een kus op Marie's natte wangen gedrukt had, onderwijl zijn vader naar de schuur ging om de zweep te halen. Naauwelijks had Hendrik den tijd om een oogenblik neder te knielen en God om kracht aan te roepen, of hij hoorde zijn vader reeds de trappen opkomen.

"Doe uw jas uit!"

Hendrik geboorzaamd; de vader greep hem stevig bij den arm en hief reeds voor den eersten slag de zweep op, toen Hendrik, hem met zijne zacht blaauwe oogen aanstarende, op roerenden toon zeide: "Lieve vader!" De zweep bleef opgeheven in de lucht zweven. De toon en de blik geleken zoo op die van zijne overledene vrouw!

"Vader!" zeide Hendrik, "moeder ziet ons nu. Geloof ik dat ik iets gedaan heb, waar zij mij om gestraft zou hebben?"

De hand die de zweep hield, zonk neder.

"Vader!" voer Hendrik voort, "ik heb gebeden en weef gebeden, dat ik heden doen mogt wat goed is. Ik heb alles gedaan wat ik kon, om mijn werk vooraf in orde te brengen, opdat gij mij niet noodig zoudt hebben. Ik geloof dat het mijn pligt is naar de zondagschool te gaan. Vader! voor mij is het slaan nog zoo erg niet, maar de arme Marie bezwijkt er van, en is buitendien zoo zwak. Ik wil u gaarne gehoorzamen, vader! waarin ik u gehoorzaam zijn kan; maar ik moet God meer gehoorzaam zijn."

— — —

Wat was dat voor een gesnik in de kamer?

Het was de vader, die nog de zweep in de hand hield. "Hendrik! wilt gij niet een goddeloos vader worden?" — dit waren de eerste woorden die hij sprak.

O welk een gebed en welk een zondag was dat, als nu Marie er bij kwam die angstvol in de nabijheid geluisterd had, en de vader en kinderen te zamen God dankten, dat Hij Hendrik kracht gegeven had om Eén te vrezen en anders geen.

T. M. L.